

MATERIALS
**OF THE XI INTERNATIONAL SCIENTIFIC
AND PRACTICAL CONFERENCE**

**«CONDUCT OF MODERN
SCIENCE - 2015»**

November 30 - December 7, 2015

Volume 5
Economic science

Sheffield
SCIENCE AND EDUCATION LTD
2015

SCIENCE AND EDUCATION LTD

Registered in ENGLAND & WALES
Registered Number: 08878342

OFFICE 1, VELOCITY TOWER, 10 ST. MARY'S GATE, SHEFFIELD, S
YORKSHIRE, ENGLAND, S1 4LR

Materials of the XI International scientific and practical conference, «Conduct of modern science», - 2015.
Volume 5. Economic science. Sheffield. Science and education LTD - 64 стр.

Editor: Michael Wilson

Manager: William Jones

Technical worker: Daniel Brown

Materials of the XI International scientific and practical conference,
«Conduct of modern science», November 30 - December 7, 2015
on Economic science.

For students, research workers.

ISBN 978-966-8736-05-6

© Authors, 2015
© SCIENCE AND EDUCATION LTD, 2015

ECONOMIC SCIENCE

REGIONAL ECONOMY

Ph.D., Gabrel M.S.

SI «Institute of Regional Research n.a. M.I. Dolishniy of the NAS of Ukraine», Lviv

AN ESTIMATION OF QUALITY OF STRUCTURAL CHANGES IS IN THE REGIONS OF UKRAINE

Quality of structural changes has a display in a structural effect, that comes forward as main in the estimation of structural changes. A structural effect is determined as a change of general efficiency of economy. Usually a structural effect is caused by changes in the structure of economy, the elements of that have different levels of indexes of efficiency. At the same time, a structural effect allows to estimate positive or negative influence of structural changes in the redistribution of constituents on the change of general efficiency. The result of structural changes is estimated from the point of view of progressiveness or regressiveness, and also their influence on a general increase is in economy.

Methods that allow to carry out research as structural changes and evaluate the real contribution of each economic activity in the macroeconomic dynamics include structural changes method (method shift-share). Essence of method in a classic kind consists in the quantitative study of differences in the change (increase or reduction) of employment between territorial units due to three factors: national trends, branch structure and specific regional terms of development [1]. We suggest to extend application of method of «shift-share» on research of influence of structural changes on the results of functioning of structure of economy of regions, to estimate their competitiveness and prospects of development on a gross value added and employment of population.

For the evaluation of the real contribution of every region in the dynamics of gross value added and employment of population in the cut of types of economic activity, and also the quality of structural changes are offered application of method of «shift-share» analysis. According to methodology of research the common change of quantitative index is decomposes on three components : national, branch and regional. The first takes into account the increase of the investigated index in the scales of national economy (factor of national part, that is National Share (NS)). Next components take into account certain changes. In particular the second component estimates a change due to the effect of compound (effect of proportion or branch (Industry of mix – MIX effect), that is under act of structure of economy. The third takes into account a change due to the effect of competition (the differentiated change (of DIF effect)). She is folded in accordance with supposition, that the structure of economy of concrete region within every type of economic activity is developed better or worse in

социально-экономического развития экстремальных территорий Российской Федерации в целом.

Последующие публикации планируется посвятить вопросам стандартизации сети объектов социальной и инженерной инфраструктуры для проведения комплексной модернизации системы жизнеобеспечения и предоставления социальных услуг населению, проживающему в условиях Крайнего Севера.

Литература

1. Дарбасов В.Р., Торговкина О.В. О комплексном развитии сельских территорий Республики Саха (Якутия) // Экономический анализ: теория и практика. – 2013. – 31 (334). – С.28-32.
2. Аргунов И.А. Социальная сфера образа жизни в Якутской АССР. – Якутск. – 1988. – 232 с.
3. Гончаров А. А., Копылов В.Д. Метрология, стандартизация и сертификация: учебное пособие для студентов вузов. – 5-е изд., стер. – Москва: Академия. – 2007. – 239 с.
4. Свод правил. Градостроительство. Планировка и застройка городских и сельских поселений. СНиП 2.07.01-89*. [Электронный ресурс]. URL: <http://Consultant.ru> (дата обращения: 26.10.2015).
5. Закон Республики Саха (Якутия) от 04.10.2002 №429-II «О перечне труднодоступных и отдаленных местностей в Республике Саха (Якутия)». Принят ГС (Ил Тумэн) РС(Я) 04.10.2002. [Электронный ресурс]. URL: <http://Consultant.ru> (дата обращения: 26.10.2015).
6. Постановление от 27.12.12 г. № 604. О мерах по совершенствованию системы обеспечения продовольственными и основными непродовольственными товарами арктических, северных улусов и труднодоступных, отдаленных населенных пунктов с ограниченными сроками завоза грузов Республики Саха (Якутия). [Электронный ресурс]. URL: <http://Consultant.ru> (дата обращения: 26.10.2015).
7. ТСН 23-343-2002 Республики Саха (Якутия). Теплозащита и энергопотребление жилых и общественных зданий. [Электронный ресурс]. URL: <http://Consultant.ru> (дата обращения: 26.10.2015).

К.е.п. Педько І.А., Петрищенко Н.А.

Одеська державна академія будівництва та архітектури

КЛАСТЕРИ ТА ЇХ РОЛЬ В ЕКОНОМІЦІ РЕГІОНУ

Сучасний стан економіки України потребує реформування. Основою реформ повинні стати як дослідження вітчизняних науковців, так і світовий досвід. Одним з перспективних напрямків для подальшого планування стратегій транс-

формації слід призначити двосторонній вихід на міжнародні ринки – тобто вітчизняні суб'єкти підприємницької діяльності мають стандартизувати свої товари та послуги до вимог ЄС, а задача Уряду країни – створити належні соціально-економічні та законодавчі умови для притоку іноземних інвестицій.

Також слід розглянути варіант кластеризації виробництв за регіонами. Європейська спільнота та інші розвинуті країни світу мають позитивний досвід використання регіональних кластерів. Так, наприклад, у Сполучених Штатах Америки це всевітньо відомі кластери – Силіконова (Кремнієва) долина, Голівуд, на нашому континенті – Євразійське економічне сполучення (Митне сполучення), Airbus S.A.S. (компанія базується у чотирьох європейських країнах), Енергомашинобудівельний кластер в Республіці Башкортостан.

Кластери – об'єднання підприємств різних галузей, що не зливаються в єдину структуру, а співпрацюють у межах спільної стратегії розвитку [1, с. 241-242] та об'єднують свої ресурси з метою створення конкурентоспроможних товарів і послуг на внутрішньому і зовнішньому ринках, що є основною метою створення кластерів [2, с. 96]. Поняття підприємницького кластеру слід розглядати, як об'єднання зацікавлених в сумісному виробництві суб'єктів господарювання, що мають близьке географічне розташування та є внутрішніми стейкхолдерами відносно один одного. Тобто, їх взаємозв'язки стосуються виробничої чи комерційної діяльності в певному або майбутньому часі. Особливістю кластерного об'єднання є збереження конкуренції в середині кластеру. На відміну від технопарку, що є об'єднанням для генерування і реалізації ідей інноваційних проектів та розвитку нових технологій на базі науково-дослідного центру, кластери створюються для виробництва та реалізації продукції.

На рис. 1. проілюстровано взаємозв'язок кластерів зі стейкхолдерами.

При класифікації кластерів використовують декілька підходів. Їх за однорідними ознаками об'єднують по параметрах: стадія розвитку, географічне розташування, наявність та величина капіталу, постачальники, місце на ринку, доступ до інформації, галузева приналежність та інше. Їх типологія допомагає визначити цілі та стратегію подальшого розвитку.

Таким чином, регіональним кластером називають сукупність підприємств, дослідних організацій, університетів і інших організацій, які задіяні у певній галузі та в одному регіоні, мають спільний інтерес до співпраці. Від створення кластеру ці організації отримують синергетичний (збільшений) ефект за рахунок взаємодії на конкурентно-партнерських відносинах та перебуваючи у рівних умовах [3].

Синергетичний ефект (синергія) в економіці означає збільшення позитивного чи негативного результату при комбінуванні декількох взаємоузгоджених стратегій, ніж ізольоване використання одної з них [4,5], може бути як позитивним, так і негативним. Приклад регіонального кластеру та синергетичний ефект від його створення наведено на рис.2.

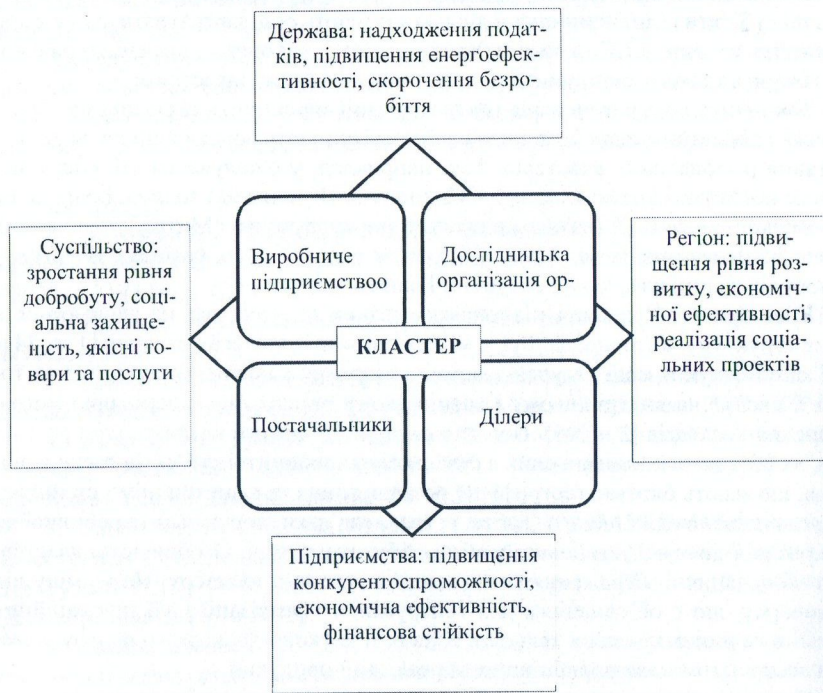

Рис.1. Взаємозв'язок кластерів з стейкхолдерами

Рис.2. Приклад синергетичного ефекту для кластера

На рівні підприємства можна виділити такі види синергії, як виробнича, маркетингова, фінансова, управління. Позитивний синергетичний ефект при їх застосуванні підвищує ефективність використання ресурсів, якість товарів та послуг та конкурентоспроможність підприємств.

При формуванні та реалізації регіональної стратегії розвитку велике значення приділяється створенню кластерів, як найбільш перспективних для інноваційного розвитку регіону. За їх допомогою досягається низка цілей: стимулювання різних галузей регіону, підвищення якості товарів та послуг, підвищення темпів впровадження інновацій та інше.

Кластеризація сприяє стійкому розвитку регіону та наповненню бюджетів різних рівнів. Створює нові робочі місця з гідною оплатою праці для спеціалістів, зменшує міграцію трудових ресурсів, підвищує конкурентоспроможність регіонального виробництва. Організація кластера в регіоні є доцільною, з економічної точки зору, не тільки для підприємств, а й для регіону, держави, суспільства.

В Україні кластери почали створюватися з 1998 року [6]. Серед них слід відмітити такі, як:

- Поділля перший (Хмельницький, з 1998 року);
- Швейний кластер (Хмельницький, з 2000 року)
- Туристичний кластер «Кам'янець» (з 2001 року);
- Будівельний кластер (Хмельницький, з 1999 року)
- Будівельний кластер (Харків, з 2007 року);
- Транскордонний туристичний кластер (Харків, з 2008 року);
- Львівський ІТ кластер (Львів, з 2011 року);

Кластер деревообробки та меблевого виробництва, ДОМВ (Львів, з 2010 року);

- Мегакластер «Мережа регіонів-переможців Всеукраїнського конкурсу «Сім чудес України» (з 2008 року) та інші.

Позитивними результатами впровадження кластерної моделі в різних регіонах: є значний розвиток ринку, збільшення кількості організацій, що входять до кластерів, створення додаткових робочих місць, ефективне використання наявних ресурсів регіону. Однак, є низка перешкод, що негативно впливає на впровадження кластерів – відсутність якісної інфраструктури, невідповідність інформаційних потреб підприємств та науково-дослідних програм, відсутність довгострокового планування та стратегій, законодавчої підтримки, соціально-економічної та політичної стабільності.

Література:

1. Соколовська І. П. Кластерна стратегія розвитку бізнесу: світовий досвід та практика в Україні / І. П. Соколовська // Проблеми та перспективи розвитку підприємництва в Україні: [Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (15-17 травня 2007 р., Ялта)]. – К. : КНТЕУ, 2007. – С. 241-242.
2. Попело О. В. Підприємницькі кластери як інноваційна домінанта модернізації економіки регіону / О. В. Попело. // Регіональна економіка. – 2014. – С. 95–105.

3. Іванченко Г. В. Розробка кластерної моделі розвитку регіону: методологічний підхід [Електронний ресурс] / Г. В. Іванченко // Ефективна економіка, №5. – 2013. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=2049>.

4. Підвальна О. Г. Синергійний ефект в менеджменті [Електронний ресурс] / О. Г. Підвальна // Ефективна економіка, №3. – 2013. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=1865>.

5. Дмитришин О.В., Яцура В.В. Синергетичний підхід до здійснення підприємницької діяльності / О.В. Дмитришин // Науковий вісник НЛТУ України – 2011. – Вип. 21.10. – С. 194 – 199.

6. Передовий досвід розвитку кластерів// for the Programme Sustainable Economic Development and Employment Promotion (SEDEP) in the Ukraine PN: 2007.2159.7 – Київ, 2009 р. – 69 с.

К.э.н. Погрищук Г.Б.

Винищкий учебно-научный институт

Тернопольского национального экономического университета, Украина

ИННОВАЦИОННО-ОРИЕНТИРОВАННЫЙ ПОДХОД К ИНФРАСТРУКТУРНОМУ РАЗВИТИЮ СЕЛЬСКОГО ХОЗЯЙСТВА

Решение задач, стоящих перед сельским хозяйством, его переход на качественно новый уровень развития, возможен путем инфраструктурного обеспечения инновационно-ориентированного производства, что позволит решить задачу насыщения внутреннего рынка высококачественной экологически чистой отечественной продукцией, гарантировать продовольственную безопасность государства, расширить рынки сбыта за счет получения конкурентных преимуществ отечественной сельскохозяйственной продукции.

Формирование системы инфраструктурного обеспечения инновационно-ориентированного сельскохозяйственного производства представляет собой долгосрочный процесс, который достаточно часто затруднен организационно-экономическими факторами, в течение которого должна реализовываться политика центральных и местных органов власти, направленная на создание условий для поддержки и эффективного функционирования инновационной инфраструктуры, с учетом особенностей ведения сельскохозяйственного производства.

Инновационно-ориентированный подход к развитию предполагает формирование институтов, которые взаимодействуют для достижения общей цели. Институциональная структура, в свою очередь, представляет собой качественно отличную от других упорядоченную целостность однородных институтов, определенным образом структурирующих взаимоотношения хозяйствующих субъектов, закрепленных в агроэкономическое пространство страны. Поэтому, необхо-

димо обеспечить консолидацию научно-технического потенциала научно-учебных учреждений, инновационных структур и непосредственно товаропроизводителей сельскохозяйственной продукции.

Рассмотрение институциональной среды инновационно-ориентированного сельскохозяйственного производства в контексте организационно-структурного наполнения позволяет определить ее как сложно взаимосвязанную совокупность институциональных структур, сосуществующих параллельно, которые возникают как спонтанно, в ходе исторически длительного сельского развития под влиянием целого комплекса инфраструктурных факторов и условий, так и созданных осознанно, целенаправленно, в соответствии с определенными планами или программами, а также норм, регулирующих отношения, возникающие в процессе взаимодействия институциональных структур.

Формирование инфраструктуры инновационно-ориентированного сельскохозяйственного производства является достаточно сложным и требует учета многих факторов. Процесс реализации результатов научных исследований, широкого внедрения инновационных разработок может осуществляться системно, непрерывно и эффективно только в случае сложившейся и реально действующей инновационной инфраструктуры. Следует отметить, что инновационная инфраструктура еще не достигла необходимого уровня развития, поскольку находится только на начальном этапе своего формирования, а ее отдельные составляющие элементы разрозненные и функционируют не как единый механизм.

Если рассматривать инновационную инфраструктуру по региональному аспекту, то стоит выделить ряд особенностей, которые должны быть ей присущи: инновационная инфраструктура отдельного региона страны должна быть полностью автономной от инновационных инфраструктур других регионов, то есть работать как отдельный организм; региональная инновационная инфраструктура должна быть полноценным элементом как региональной инновационной системы так и национальной инновационной системы, то есть выполнять функции двойного подчинения: инновационная инфраструктура на региональном уровне должна быть обеспечена межрегиональной координацией [1].

Инновационная инфраструктура является основным инструментарием и механизмом инновационной экономики, она способна поднять экономику страны на очень высокий уровень. Исходя из такого понимания, инновационная инфраструктура – это совокупность взаимосвязанных, взаимодополняющих производственно-технических систем, организаций, фирм и соответствующих организационно-управляющих систем, необходимых и достаточных для эффективного осуществления инновационной деятельности и реализации инноваций.

Опыт развитых стран мира подтверждает, что в условиях глобальной конкуренции на мировом рынке неизбежно выигрывает тот, кто имеет развитую инфраструктуру создания и реализации инноваций, кто владеет наиболее эффективным механизмом инновационной деятельности [2].

Следует отметить, что дальнейшее расширение инновационной инфраструктуры объективно обусловлено как уровнем научно-технологического и интеллектуального потенциала, количеством объектов интеллектуальной собственности и других разработок, которые могли бы быть коммерциализованы, так и потребностями субъектов инновационной деятельности. Исходя из указанного, для полноценной деятельности инновационной системы необходимо обеспечить

базовых институтов в направлении реализации поставленных целей. Инновации, создаваемые государством, являются общественными благами, то есть благами доступными и полезными для всех. Таким образом, примерами государственных инноваций могут быть разработка новой стратегии развития, новых форматов, реформа судебной системы, денежная реформа. Следует отметить, что новаторская деятельность государства, которую оно осуществляет в виде законотворчества, затрагивает в основном формальные институты. То есть государство издаёт различные нормативно-правовые акты и выступает гарантом их соблюдения. Однако существует некоторое желательное условие для осуществления государством институционального проектирования – доверие со стороны экономических субъектов. Отсутствие доверия приводит к увеличению неопределённости ожиданий в отношении изменения институциональной среды, что, в последствии, негативно отражается на взаимоотношениях между государством и иными экономическими субъектами.

В отличие от государства домохозяйства как субъект институциональных инноваций вносят свои преобразования преимущественно в неформальные правила игры, то есть меняются обычаи, традиции, ценности. Изменяющиеся ценности индивидов влекут за собой инновации в формальных институтах. Примером такой инновации является заключение брачного контракта, определяющего имущественные права и обязанности супругов в браке и при его расторжении. Что касается стремления домохозяйств к созданию институциональных инноваций, то они изменяют институциональную среду нецеленаправленно, иногда даже не подозревая об этом. Любые изменения институциональной среды домохозяйств требуют пересмотра и корректировки существующих рутин, функциями которых является создание среды, где человек может оставаться самим собой, а также экономия времени и когнитивных способностей. Таким образом, домохозяйствам сложно заниматься институциональным проектированием, так как ни один рационально действующий индивид не согласится отказаться от своих рутин, но при определённых обстоятельствах они идут на это (переезд в другой город, регион, страну).

Помимо основных субъектов институциональных инноваций, которыми являются предприниматель, государство и домохозяйства, изменять институциональную среду также могут отдельные индивиды. В пример можно привести ситуацию, когда политический деятель заявляет о ведении новой экономической политики, или когда учёный формулирует новую теорию. Также наглядным примером изменения институциональной среды отдельными индивидами является создание социальных сетей, которые повлекли за собой появление новых правил игры, как формальных, так и неформальных [2]. В настоящее время во многих странах законодательство постоянно дополняется правовыми нормами, регулирующими функционирование этих сетей, а также взаимодействие индивидов в них. Что касается изменения неформальных институтов, то появились новые (виртуальные) способы общения.

Таким образом, институциональные субъекты, каждый по своему вносят важный вклад в преобразование институциональной среды.

Литература

1. Манохина Н.В., Мирошниченко Н.В., Устинова Н.Г. Институциональное управление в инновационной среде. СГСЭУ. Саратов. 2011.
2. Устинова Н.Г. Анализ инновационной среды в России. //Наука и общество. 2011. № 3.

CONTENTS

ECONOMIC SCIENCE

REGIONAL ECONOMY

Gabrel M.S. An estimation of quality of structural changes is in the regions of Ukraine	3
Прохорова В.В., Кравченко Д.Б. Развитие туристической отрасли – действенный способ борьбы с последствиями кризиса (на примере Краснодарского края)	6
Ларионова Н.А., Шацкая Е.Ю. К вопросу разработки концепции реализации региональной стратегии	11
Ткаченко С.А. Принципи взаємозв'язків підсистеми моніторингу з функціями системи регулювання регіональної структури та територіальної організації агропродовольчої сфери	14
Архангельская Е.А., Писарева Л.Ю. Методика типологизации поселений Республики Саха (Якутия) как основа стандартизации потребности в развитии инженерной инфраструктуры	16
Педько І.А., Петрищенко Н.А. Кластери та їх роль в економіці регіону	28
Погрищук Г.Б. Инновационно-ориентированный подход к инфраструктурному развитию сельского хозяйства	32
Товма Н.А. Применение методов моделирования в образовательном процессе	34

ECONOMIC THEORY

Ващенко И.Ю. Распределение доходов в современной экономике	37
Nurumbetova R., Ganyukova A.A. Comparative analysis of innovative economic activity of Kazakhstan and other countries	41
Pil E.A. Classification of countries according to surfaces occupied by the economy and population	43
Akhmetova A., Ganyukova A.A. Innovative mechanisms in social economic modernization of the national economy	46
Гранатуров В.М., Осипов В.Н. Экономический анализ объектов: взаимосвязь факторов, критериев и показателей	48
Павлов В.А. Философия экономического поведения человека	50
Ромашкин Т.В. Киберпреступность – угроза для бизнеса	57
Устинова Н.Г. Институциональные инновации как объект научного анализа	60